

Geneva 1931

J. P. Motone i' Bure's

L. D. Luis Millet

Relia a muncas Orfes Catata

Alta de L. Pedro 13

/Interior

C. G. DE A. y D

ASLAND

Particular

Barcelona 3 Janer 1924.

Mr. D. Lluis Millet

Estimat amic: Records qui ara fara trenta anys - o potser trenta cinch - varen demanar-me (sentat en una de les taules de cafè de la lliga de Catalunya) una posdita pera posar en mirdica. Vaig contestar que si, y ara ab tota puntualitat compleixo una paraula enviantvos una coseta musicalle qui he traduït del Quintero (i he publicat en la darrera n° de la Esfera). Me sembla que no està mal y fins diré que m'agrada més que l'original. El mèrit no serà men viciu de la nostra llengua més concisa y expressiva.

de tota manera, tant si va com no, preneu la com un record del vostre constant amic que sempre us admira

L. Fontana

Canço d'infants

Soch, seré petita,
petita ara y després,
ja no vull creixe més.

La Lola, ma germaneta
qui ara ha complert els quinze anys,
ha tingut una rabieteta
per no sé quins desayunys;
- Què li passa a la nina malla? -
li pregunten els pares;
s'ha posat enrogolada
i j plora que plorará!

Soch, seré petita,
petita ara y després,
ja no vull creixe més.

La mania qui es tant serena
y ins té a tota al seu cor,
va consumintse de pena
veient al air que s' mor;
- Si s' morís no ploris, mare,
dalt del cel el trobarás! -
ni ha suplent de petons la cara
i j plora que plorará!

Soch, seré petita,
petita ara y després,
ja no vull creixe més.

L'avia aquesta mitj diada
gat y gos ha trepatat,
y, després, malhumorada,
la mà pel ulls s'ha fregat;
- De què t queixes, pobra àvia? -
i perquè veigutona estàs? -
- Ho ser tant vella m'ha fà rabia,
i j plora que plorará!

Soch, seré petita,
petita ara y després,
ja no vull creixe més.

S. J. J. Alvares Quintero

[M.] B. trad.